

AVVACUM

CAP I

edearea carea au văzut Avvacum 1
 prorocul. Pînă cînd, Doamne, 2
 voiu striga și nu vei asculta? Stri-
 ga-voiu cătră Tine, avînd strîmbă-
 tate, și nu vei mîntui? Pentru 3
 căci ai arătat mie dureri și osteneale, a
 privi chinuire și necurăție den preajma mea?
 Să făcu judecată, și judecătoriu ia judecată.
 Pentru aceea s-au răsipit leagea și nu să 4
 scoate la săvîrșit judecata, căci cel necurat
 biruiaște asupra dreptului; pentru aceea va
 ieși judecată îndărătnică. Vedeți, hulitorii 5
 și priviți, și vă minunați minuni, și vă stingeți,
 pentru că lucru eu lucrez, în zilele voastre,
 care nu veți crede de-l va neștine povesti!
 Pentru că, iată, Eu rădic pre haldei, limba 6
 cea amară și sîrguitoare, ceaea ce merge pre
 lățimile pămîntului, ca să moștenească de
 tot sălaşuri nu ale lui. Înfricoșat și lumina- 7
 nat iaste, de la el judecata lui iaste, și luarea
 lui dentru ei va ieși. Și vor sări mai tare 8
 decît pardoșii caii lor, și mai iuți decît
 lupii arăpimei. Vor încăleca călăreții lui și
 să vor porni de departe, și vor zbura ca
 vulturul pohtitoriu ca să mănînce. Conce- 9
 nirea la necurați va veni, stînd împotrivă cu
 obrazele lor den preajmă, și va aduna ca
 năsipul robimea. Și el întru împăraț 10
 să va desfăta, și tiranii—jucării lui, și el la
 toată tîria să va batjocuri, și va pune lut,
 și va birui lui. Atuncea va premeni duhul 11
 și va treace și va ieși; aceasta e vîrtutea
 Dumnezeului mieu. Au nu Tu, de-nceput, 12
 Domnul Dumnezeu cel Sfînt al mieu? Și nu
 vom muri, Doamne! La judecată ai pus pre
 el, și mă zidi a mostra învățătura lui.
 Curat e ochiul, ca să nu vază reale, și a prăvi 13
 preste cei răi nu va putea. Pentru ce prăvești
 preste cei hulitori? Tăcea-vei cînd înghite
 cel necurat pre cel drept? Și vei face 14
 pre oameni ca pre peștii mării și ca jîgani-
 ile, neavînd povățuitoriu? Conceni- 15
 rea cu undița au zmult, și-l trase pre
 el cu mreaja, și-l adună pre el cu nevoade-
 le lui. Pentru aceasta veseli-se-va și să va

- 16 bucura inema lui. Pentru aceasta jîrtvu-
i-va nevodului său și va tămîia mrejiî lui,
căci cu eale îngrășa partea lui și mîncările
17 lui alese. Pentru aceea pune-va împre-
jurul lui mreaja lui și pururea va ucide
limbi, nu să va milostivi?

CAP II

- 1 **N**re straja mea voi sta și mă voi
sui pre piatră și voi socoti a vedea
ce va grăi întru mine și ce voi răs-
punde asupra muștrării mele.
2 Și răspunse cătră mine Domnul și
zise: „Scrie vedea și aiave pre tablă, pen-
tru ca să gonească cea ce le va citi acestea!
3 Căci încă vedea la vreame, și va răsări la
săvîrșit și nu în deșărt. De va întîrzia,
așteaptă-l pre el, căci viind va veni, și nu va
4 zăbăvi. De să va feri, nu binevoiaște sufle-
tul Mieui întru el, iară cel drept al Mieui
5 den credință va trăi. Iară cel ce să mă-
reaște pre sine cu gîndul, și hulitoriu om,
sămețu iaste, nemică nu va săvîrși, carele au
lărgit ca iadul sufletul lui, și acesta e ca
moartea nesăturîndu-se; și va aduna cătră
el toate limbile și va priimi cătră el toate
6 năroadele. Nu aceste toate pildă
asupra lui vor lua și întrebare spre povesti-
rea lui? Și vor grăi: ‘Vai cea ce-ș înmul-
țeaste lui ceale ce nu sînt ale lui—pînă
cînd?—și îngreuind lanțul lui îngreuiat!’
7 Că fără veaste să vor scula cei ce-l mușcă
pre el; și să vor trezvi cei ce hiclesc pre
8 tine și vei fi în jaf lor. Pentru căci tu ai
robit limbi multe, prăda-te-vor toți cei ră-
maș ai nărodului, pentru sîngiurile omeni-
lor și necurăția pămîntului, și a cetății,
9 și a tuturor celor ce lăcuiesc întru ea. Ca
cela ce lăcomeaște lăcomie rea casei lui, ca
șă-ș puie întru înălțime cuibul lui, ca să să
10 acopere den mînil răutăților. Sfătuit-ai
rușine casei tale, săvîrșis năroade multe și
11 păcătui sufletul tău. Pentru căci piatră
den păreate va striga și gîndac den lemn va
12 răspunde aceste. Vai cea ce zidește
cetate cu sînge și-ș gătește cetate cu
13 strîmbătate! Au nu sînt aceste de la
Domnul Atotțiatoriu? Și să sfîrșiră noroa-
de multe cu foc și limbi multe leșinară.
14 Căci să va împlea pămîntul a cunoaște mări-
rea Domnului, ca o apă multă a acoperi
15 de tot preste mare. Ca cel ce adapă pre
aproapele său în turnare vicleană și-l
îmbată ca să privească la peșterile lor.
16 Săturare de necinste den mărire bea
și tu, și te mișcă, și te clătește; încunju-
ră asupra ta păharul dreaptaei Domnu-
lui și să adună necinste asupra mării
17 tale. Pentru căci necurăția Livanului
te va acoperi pre tine și chinul hiarălor

te va înspăima, pentru sîngiurile oamenilor,
și necurăția pămîntului, și ale cetății, și
18 ale tuturor celor ce lăcuiesc întru ea. Ce
foloseaște cioplitura, căci o au cioplit pre
ea? Zidiră pre ea, topire, nălucire mincino-
să, căci nădejduiaște cela ce au zidit pre
zidirea lui, ca să facă chipuri surde. Vai
19 de cela ce zice lemnului: „Trezveaște-te,
scoală-te!” și pietrii: „Înalță-te!” Și aceasta
iaste nălucire, și aceasta iaste bătătură de
auru și de argint, și tot duhul nu iaste întru
20 el. Iară Domnul—în besearca cea sfîntă
a Lui; teamă-se de cătră fața Lui tot
pămîntul!

CAP III

- 1 **R**ugăciunea lui Avvacum prorocul,
cu cîntare: Doamne, auziiu auzul
Tău și mă înfricoșaiu; Doamne,
socotiiu faptele Tale și mă spămîn-
taiu. În mijlocul a doao viețuitoare
Te vei cunoaște, apropiindu-se anii Te vei
mai cunoaște, sosind vreamea Te vei arăta
cînd să va turbura sufletul mieui, cu urgie
de milă Îț vei aduce aminte. Dumnezeu
2 de la Theman va veni și Cel Sfînt den munte
umbros, des (schimbare de viersu). Acoperi
ceriurile bunătatea Lui, și de lauda Lui plin
e pămîntul! Și strălucirea Lui ca lumina
3 va fi, coarne întru mînil Lui, și puse îndră-
gire inima vîrtutei Lui! Înaintea feații
4 Lui va merge cuvînt, și va ieși la cîmpi,
dendărătul Lui. Stătu, și să clăti pămîn-
5 tul. Privi, și să topiră limbile. Zdrumicară-să
munții cu silă, topiră-să măguri veacinice,
de îmblete veacinice. Pentru trude, văzu-
6 t-am, sălaşurile arapilor spăima-să-vor, și
corturile pămîntului Madiamului. Nu întru
rîuri să Te urgisești, Doamne! Au întru
7 rîuri iaste mînia Ta? Au în mare pornirea
Ta? Că vei încăleca pre caii-Tăi, și încăleca-
rea Ta e mîntuire; încordînd, vei
8 întinde arcul Tău preste buzdogane; zice Domnul.
Rîurilor să va sparge pămîntul, Vedea-
9 Te-vor și să vor durea noroadele, răsipindu
apele meargerile; deade bezna glasul ei,
10 înălțimea nălucirii ei să rădică. Soarele
și luna stătu întru rînduiala ei; întru lumi-
nă zvîrliturile Tale vor merge spre lumina
fulgerului armelor Tale. Cu înfricoșarea
11 vei împutîna pămîntul și cu mînia vei pogorî
limbi. Ieșiș spre mîntuirea norodului Tău,
12 ca să mîntuiești pre cei unși ai Tăi, pus-ai
la capetele celor fără de leage moarte, rădi-
cași legături pînă la grumazi desăvîrșit.
Tăiași întru spămîntare capetele celor silnici,
13 cutremura-să-vor întru ea, deschide-vor
frînele lor, ca săracul cela ce mîncă pre
ascuns. Și suiși la mare caii tăi, turbu-
14 rînd ape multe. Păziiu și să spămîntă
15 inima mea de cătră glasul rugii buzelor
meale; și întră cutremur la oasele meale,

- și, dedesuptul meu, să turbură avutul meu.
Odihni-mă-voiu, în ziua necazului meu, ca
să mă suiu eu la norodul nemerniciei mele.
- 16 Pentru căci smochinul nu va rodi, și nu vor
fi roade în vii; minți-va lucrul maslinei, și
câmpii nu vor face mîncare. Sfirșiră-se de la
- 17 mîncare oi și nu vor fi boi pre iasle. Iară
eu întru Domnul mă voiu bucura, veseli-mă-
voiu spre Dumnezeu, Mîntuitoriul meu.
- 18 Domnul Dumnezeul meu, tăria mea; și va
rîndui picioarele mele spre săvîrșire, și pre
ceale înalte mă suie pre mine, ca să biruiesc
eu cu cî[n]tarea Lui!

